

همه ی امتم وارد بهشت می شوند مگر کسی که نپذیرد، گفته شد: ای رسول الله چه کسی نمی پذیرد؟ فرمودند: هر کسی از من اطاعت کند، وارد بهشت می شود، و هر کسی از من نافرمانی کند، او نپذیرفته است.

ابو هریره - رضی الله عنه - روایت کرده است: "همه ی امتم وارد بهشت می شوند مگر کسی که نپذیرد"، گفته شد: ای رسول الله چه کسی نمی پذیرد؟ فرمودند: "هر کسی از من اطاعت کند، وارد بهشت می شود، و هر کسی از من نافرمانی کند، او نپذیرفته است."
[صحیح است] [به روایت بخاری]

ابو هریره - رضی الله عنه - از رسول الله - صلی الله علیه و سلم - روایت می کند که امتشان را مژده دادند، و فرمودند: "همه ی امتم وارد بهشت می شوند" یعنی: امت اجابت. سپس رسول الله - صلی الله علیه و سلم - استثناء قائل شدند، و فرمودند: "مگر کسی که نپذیرد" یعنی: هر کسی از امتشان با ترک اطاعت کردن که سبب ورود بهشت است؛ زیرا هر کسی سبب رسیدن به چیزی را که به غیر آن حاصل نمی شود ترک کند، در این صورت او نپذیرفته و ممتنع است، پس استثناء قائل شدن برای آنان سخت گیری بر آنان است، یا اینکه مقصودشان امت دعوت بوده است؛ و هر کسی نپذیرفت، او با کفرش از قبول آن ممتنع است. پس اصحاب کرام گفتند: "ای رسول الله چه کسی نمی پذیرد؟" رسول الله - صلی الله علیه و سلم - در جواب آنان فرمودند: "هر کسی من را اطاعت کند"، یعنی: تسلیم و فرمانبردار آنچه که من آورده ام، شد، "وارد بهشت شده است. و اما "کسی که از من نافرمانی کرد" با باور نکردن یا با انجام فعلی نهی شده "نپذیرفته است"، یعنی: با نپذیرفتنش آخرت بدی خواهد داشت. بنابراین: کسی که نپذیرد، اگر کافر باشد اساساً وارد بهشت نمی شود، اما اگر مسلمان باشد، وارد بهشت نمی شود تا اینکه با آتش (جهنم) پاک شود، و امکان دارد مورد بخشش قرار گیرد و اساساً عذاب داده نشود، و اگر چه مرتکب همه ی گناهان شده باشد.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/4947>

